'गङ्गायां घोषः' इत्यादौ तटाचर्थमात्रनोघनिरताया लक्षणायाश्च कृतः शीतत्वपावनत्वादिव्यङ्गयनोघकता । तेन तुरीया वृत्तिरुपास्यै-वेति निर्विवादमेतत् ।

किंच-

परः

र्थ-

पा-मे-

H-

7-

च

ः । से-

ग-

₹-

1

11

च

R-

र्ध-

ार

₫-

ĮĮ

वे

[]

स्य

6.

H-

बोद्धस्त्रस्पसंख्यानिमित्तकार्यप्रतीतिकालानाम् । आश्रयविषयादीनां भेदाद्भिनोऽभिधेयतो व्यक्त्यः ॥ २ ॥

वाच्यार्थव्यक्र्यार्थयोर्हि पदतदर्थमात्रज्ञाननिपुणैवेर्यांकरणैरपि सह-

इदानीं लक्षणाया व्यक्त्यवोधाक्षमत्वं दर्शयति—गङ्गायामिति । तेनाभिधादीनां व्यङ्गधवोधनाक्षमत्वेन ॥ वाच्यव्यङ्गधयोर्भेद्मुपपाद्य तेनैवाभिधातो व्यञ्जनाया मेद्मुपपाद्यति—किंचेति । 'क्षाश्रयविषयादीनाम्' इस्रनन्तरं चकारो द्रष्टव्यः । बोद्धुभेद्मुपपाद्यति—वाच्यार्थेति । पदेति तदर्थेति पदाभिधेयेस्थः । मात्र-पदेन व्यङ्गयव्यवच्छेदः । वैयाकरणरपीस्यादिना सहदयपरिग्रहः । सहदयैरेवेसेवका-

स्वाभिनया इलतो विभावः । विभावितं विज्ञातमिति नार्थान्तरम् । अत्र श्लोकः—'वह-वोऽर्था विभाव्यन्ते वागङ्गाभिनयाश्रयाः । अनेन यसात्तेनायं विभाव इति संज्ञितः ॥' अथानुभाव इति कसादुच्यते । यदयमनुभावयति वागङ्गसत्त्वकृतमभिनयम्, अत्र श्लोकः—'वागङ्गसत्त्वाभिनयैर्थसादथोंऽनुभाव्यते । वागङ्गोपाद्गसंयुक्तस्त्वनुभाव इति स्मृतः ॥' व्यभिचारिण इति कसादुच्यते—'वि' 'अभि' इत्येतावुपसर्गो । चरति-धांतुः । विविधमाभिमुख्येन रसेपु चरन्ति नयन्तीति व्यभिचारिणः । कथं नयन्ति । उच्यते—यथा स्यं इदं नक्षत्रमनुवासरं नयतीति । नच तेन वाहुभ्यां स्कन्धेन वा नीयते । किंतु लोकप्रसिद्धमेतत् । इति भरतः । तैः संयोगात्संवन्धात् । अत्र 'संयोगात् इति पद्धम्या विभावादीनां हेतुत्वमुक्तम् । व्यक्षकत्वं च तद्यंः' इत्याचार्याभि-वयुम्पादानुयायिनः । इह दृष्टान्तमपि भरत पवाह—यथाहि गुडादिभिर्द्रव्येव्यंक्षने-रोषधिभिश्च षाडवादयो रसा निवर्तन्ते तथा नानाभावोपगता अपि स्थायिनो भावा रसत्वमामुवन्तीति ॥

1. अभिधेयत इति । अभिधेयतो वाच्यार्थात् । क्रचित्तु 'अभिधीयते' इति पाठः। तत्र 'वाच्यात्' इसनुषज्यते ॥

2. वैयाकरणिरिति । ध्वतिकारेणाण्युक्तम्—'शब्दार्थशासनञ्चानमात्रणेव न वेषते । वेषते स हि काव्यार्थतत्त्वहैरेव केवलम् ॥' इति । यदि च वाच्यक्प पवासावर्थः स्वाच- हिं वाच्यवाचकरूपपरिश्वानादेव तत्प्रतीतिः स्यात् । अथ वाच्यवाचकरूपपरिश्वानादेव तत्प्रतीतिः स्यात् । अथ वाच्यवाचकरूपपरिश्वानादेव तत्प्रतीतिः स्यात् । अथ वाच्यवाचकरूपपानत्रकृतअ- माणां काव्यतत्त्वार्थभावनाविमुखानां स्वरश्वस्थादिलक्षणमिव प्रतीतानां गन्धवंलक्षणवि- सामगोचर प्रवासावर्थः' इति व्याख्यातं च ॥